

LBRIS

We know
books

**I AM
THE
PARTY
INSIDE
YOUR
HEAD**

CĂTĂLIN IOVU

Cuprins:

Prefață, de Tina Suci	7
Moral Code	9
Acum	11
Mă faci	15
Amuzant	17
Culoarea Negru	23
Pac-Man	29
Tell'em	37
42	42
goală	45
the devil wears prada	47
blue sunshine	51
People are like cats	53
Perception	55
Cry me a river	61
Dumnezeu prin geamuri nu vede	67
Dansează	71
# doar azi	76
Imaginary Friends	81
Lumea în Chișinău	83
Vals de lună	85
Cum te îbolnăvești de cineva?	87
Mulțumiri	91

Moral Code

Humility,
empathy,
kindness,
stillness,
effortless
love
of humankind.

LBRIS

We know
books

Acum

Acum
e o rimă proastă
pentru trecut
petrecut gândindu-te la
măine.

Azi sunt tot ce mi-am dorit să fiu
7 ani în urmă,
în timp ce spălam vasele într-un bar.
Sunt produsul aceluiași plan
sunt procesul
spontan
gândit atunci și pus în acțiune
fără să se fi dat vreun
start
gen acum
am ajuns să-mi trăiesc visul
fără să știu că visez
și am încercat să mă uit în oglindă
dar în oglindă văd oamenii mei
râzând
văd lanuri întregi

căzând
verzi peste câmpuri și
acum nu văd mai departe
de ieri
sunt produsul a tot
cu ce mă înconjur eu
deci
e timpul să înțelegi că
acum
e o rimă proastă
pentru trecut
petrecut gândindu-te la mâine.

mâine
o sa iasă soarele,
iar cine așteaptă să treacă furtuna așa
și nu învață niciodată cât de frumos
este să dansezi în ploaie
acum
aș scrie ceva frumos despre cum se simte
șampania băută cu mama la 7 seara
epuizați de ziua în care
ești rupt de lucru și de oameni;
dar nu contează,
privește spre apus de soare
glumește despre lucruri mici,
învață să ascuți aceeași poveste a 7a oară,
dacă asta e ce-și dorește ea acum,
când râzi cu cel mai bun prieten
în timp ce unul suferă,
de simți cum doare
ca durerea maxilară.

când caști dimineața
și îți se-ncleștează mușchii
verzi
de peretele casei în care
îți păstrezi capul
cu care gândești cât de frumos e
acum,
când plângi nu pentru că ești supărat
dar
pentru că nu știi cum să
îți iei rămas bun de la oameni
care te-au crescut și te-au făcut om-mare,
cu valuri line
c-un răsărit și-apus de soare
cu aceeași lună în fereastră noaptea luminând
obscurul
acum
aș scrie ceva frumos
despre cum simt
dar ultima dată când am scris despre asta
mirosea a ploaie,
iar cealaltă dată
explicam cum cineva poate
să se îmbolnăvească de altcineva
alegând iubire în loc să urască
acum
aleg să scriu despre cum este
să te îndrăgostești de cineva pentru prima oară
după 3 ani în care am învățat
să mă îndrăgostesc
de mine
și mi se pare o chestie atât de fină

că mi-e frică să nu o stric
cu vreo mișcare bruscă
sau cu vreo neîndemânare pripită
în timp ce îmi îmbrac emoțiile în cuvinte
așa că mai bine mă dezbrac
în fața ta
de gânduri
și dacă-aș putea scrie cu zâmbete
aș râde în hohote,
așa că râd,
mă uit la tine și
mă gândesc că aș vrea să fiu la mare
sau că sunt mare,
iar tu ești pământul și tot ecosistemul
din mine este format doar din
fluturi
și cochilii
și râdem
ca niște copii când se-ndrăgostesc prima dată.;

odată,
te priveam de-aproape și tot ce se putea
îmi imaginam în cap,
doar fantezii născute
acum,
te privesc prin
prisma amintirilor și
acum e o rimă proastă
pentru trecut
petrecut gânditu-te la
mine.

Mă faci

mă faci să vreau să am iar 20 de ani
când dai de primii bani și
vrei să-i cheltui pe toți cu tine.

mă faci să scriu o poezie
despre cum tu cu mine,
și luna de pe cer
cu cerul,
pe cerul gurii —
dorul.

nu e ciudat să-ți fie dor de cineva pe care
nu l-ai întâlnit vreodată?

mă faci să vreau apusuri
fără respirație,
răsărituri fără haine,
trupuri goale fără somn.
mă faci,
și încă nici nu ne jucăm.

LEBRIS

We know
books

